

НАРЕДБА

за определяне на местна такса, която се заплаща при промяна на предназначението на земеделските земи от общинския поземлен фонд

Раздел I.

Общи положения

Чл. 1. С тази наредба се определя размерът на таксата, която се заплаща при промяна на предназначението на земеделските земи от Общинския поземлен фонд (ОПФ) за неземеделски нужди.

Чл. 2. При изграждане на оранжерии, разсадници и други обекти за производство на земеделска продукция, такса се заплаща само за тази част от земята, която се застроява със спомагателни сгради, съоръжения и комуникации и от нея пряко не се получава земеделска продукция.

Чл. 3. Таксата за всички спомагателни и допълнителни обекти, за инженерната инфраструктура и комуникациите, намиращи се във и извън границите на площадката (трасето) на основния обект, се определя в зависимост от вида на обекта, за който се иска промяна на предназначението на земеделските земи.

Раздел II.

Определяне на таксата за промяна на предназначението на земеделска земя от ОПФ за неземеделски нужди

Чл. 4. Размерът на таксата за промяна на предназначението на земеделска земя се определя от:

1. бонитетната категория на земеделската земя, посочена в акта за категоризация, изготвен съгласно Наредбата за категоризиране на земеделските земи при промяна на тяхното предназначение (ДВ, бр. 90 от 1996 г.);

2. размера на земята, включена в границите на определената площадка или трасе на обекта;

3. местонахождението на земята, съобразно категорията на населеното място, определена по реда на чл.36, ал.2 от Закона за административно-териториалното устройство на Република България;

4. вида на обекта;

5. възможността за напояване.

Чл. 5. (1) Размерът на таксата се определя по формулата:

$T = СББ \times K_{площ} \times K_k \times K_{пол}$, където:

T е таксата за промяна на предназначението на 1 дка земеделска земя (ав.);

СББ - средният бонитетен бал за съответната категория земеделска земя при неполивни условия; за некатегоризируема земя СББ е 2,5;

K_{площ} - коефициентът за площта на земята, необходима за обекта;

K_k - коефициентът за категорията на населеното място;

K_{пол} - коефициентът за поливност.

(2) Коефициентът за площта на земята се определя в зависимост от размера на земята, необходима за обекта, и от вида на обекта, както следва:

1. за обектите по чл. 6:

а) при площ до 1 дка включително - 2,00;

б) при площ над 1 до 5 дка включително - 3,00;

в) при площ над 5 до 10 дка включително - 4,00;

г) при площ над 10 дка - 5,00;

2. за обектите по чл. 7 независимо от размера на площта, която се засяга - 2,00;

3. за имоти, които са разположени в едно и също землище и за които предложения за промяна на предназначението са внесени от един и същ собственик или лице, което има право да строи в чужд имот, коефициентът за площ по т. 1 се определя въз основа на сумата от площите на всички имоти независимо от броя на изработените за тях подробни устройствени планове.

(3) Коефициентът за категорията на населеното място се определя в зависимост от групата по категория на населеното място и от вида на обекта, както следва:

№по ред	Групи по категория	вид на обекта	
		по чл. 6	по чл. 7
1	2	3	4
	V категория		
1.	Безмер, Ботево, Бояджик, Веселиново, Генерал Инзово, Кабиле, Кукорево, Маломир, Овчи кладенец, Роза, Скалица, Тенево.	8,00	0,80
	VI категория		
2.	Болярско, Ген.Тошево, Голям манастир, Гълъбинци, Дражево, Завой, Калчево, Каравелово, Крумово, Могила, Окоп, Победа, Симеоново, Стара река, Хаджидимитрово, Ханово, Чарган.	7,00	0,70
	VII категория		
3.	Асеново, Драма, Дряново, Златари, Козарево, Коневец, Мед. кладенец, Межда, Миладиновци, Робово, Сламино, Савино, Търнава, Челник	6,00	0,60
	VIII категория		
4.	Видинци	5,00	0,50

(4) За линейни обекти коефициентът по ал.3 е 1,00.

(5) Коефициентът за поливност при поливни условия е 1,20, а при неполивни - 1,00.

Чл. 6. Размерът на таксата се определя по реда на чл.5, като се ползва съответният коефициент в колона 3 на таблицата към чл.5, ал.3, при промяна на предназначението на земеделската земя за изграждане на:

1. търговски обекти;
2. производствени обекти;
3. складови обекти;
4. административни обекти;
5. курортни обекти;
6. туристически и спортни обекти;
7. жилищни и вилни сгради, паркинги и гаражи.

Чл. 7. Размерът на таксата се определя по реда на чл.5, като се ползва съответният коефициент в колона 4 на таблицата към чл.5, ал.3, при промяна на предназначението на земеделската земя за изграждане на:

1. обекти - публична държавна и публична общинска собственост;
2. здравни обекти;
3. обекти на науката, образованието и културата;
4. обекти на енергетиката и транспорта;
5. обекти със социално предназначение;
6. обекти за опазване и възстановяване на околната среда;
7. обекти, свързани с отстраняване на природни бедствия и аварии;
8. обекти на отбраната и националната сигурност;
9. обекти, свързани с производството, съхранението и преработката на селскостопанска продукция, както и обекти на хранително-вкусовата промишленост; стокови тържища за непреработена растителна и животинска продукция; обекти за съхраняване, поддържане и ремонт на селскостопанска техника;
10. хидромелиоративна инфраструктура;
11. игрални полета на игрища за голф.

Чл. 8. (1) Не се заплаща такса при наличие на следните обстоятелства:

1. за строителство при условията на чл.4, ал.2 от Закона за собствеността и ползването на земеделските земи;
2. за засаждане на горски дървесни видове;
3. за земи, изключени от строителните граници на населените места, определени със застроителен и регулационен план или с околоръстен полигон, когато отново се иска включването им в същите граници;
4. за строителство, свързано с прилагането на технологии и мероприятия по чл.7 от ЗОЗЗ, както и за земи, предоставени безвъзмездно, въз основа на акт на Министерския съвет на инвеститори по приоритетни инвестиционни проекти;

(2) Не се заплаща такса от държавата и от общината, когато се променя предназначението на земеделска земя от общинския поземлен фонд за изграждането на обекти - публична държавна или публична общинска собственост.

Чл. 9. (1) Таксата се заплаща от инвеститора на обекта, който ще строи в земеделска земя от ОПФ, след постановяване на положително решение за промяна на предназначението на земеделска земя от комисията по чл.17, ал.1 от ЗОЗЗ.

(2) За определяне размера на таксата, инвеститорът подава заявление в Общинската администрация, придружено с:

1. Документ за постановено положително решение за промяна на предназначението на земеделска земя от комисията по чл.17, ал.1 от ЗОЗЗ.

2. заверено копие от акта за категоризация;

3. заверено копие от удостоверението за поливност;

(3) Размерът на таксата за всеки конкретен обект се определя в двуседмичен срок от подаване на заявлението, въз основа на протокол на комисия, назначена от Кмета на Общината. Протоколът на комисията се връчва на инвеститора на обекта по реда на АПК.

(4) Таксата се заплаща еднократно, в срока предвиден в Решението на комисията по чл.17, ал.1 от ЗОЗЗ по бюджетната сметка на Община „Тунджа” - Ямбол.

Чл. 10. При отмяна на решението за промяна на предназначението на земята по реда на ЗОЗЗ, както и в случаите на чл.24, ал.5, т.2 и т.3 от същия закон, заплатената такса по чл.9 от Наредбата не се възстановява.

Преходни и заключителни разпоредби

§1. Настоящата Наредба се издава на основание чл.21, ал.2 от Закона за местното самоуправление и местната администрация, във връзка с чл.30, ал.2 от Закона за опазване на земеделските земи и е приета с Решение №242/30.10.2012 г. на ОБС „Тунджа” - Ямбол.

**ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ОБС: /п/
/К. КАРАГЪЗОВ/**

**ЗАМ.-ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/
/ИВ. ГЕОРГИЕВ/**

**Протоколист: /п/
/Цветомира Фотева/**

Изготвил преписа:
/Цветомира Фотева/